

ПАМ'ЯТІ ВАЛЕНТИНИ ЛИСЕНКО

6 серпня 2022 р. відійшла у вічність багатолітня провідна редакторка журналу «Слово і Час» Валентина Василівна Лисенко.

Валентина Лисенко народилася 13 квітня 1933 р. у Самарі, до Києва родина переїхала одразу після війни. Закінчивши школу із золотою медаллю, стала студенткою філологічного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка.

Здобувши вищу освіту, спочатку вчителювала, згодом працювала в Міністерстві культури, а з 1961 р. — у редакції журналу «Ра-

дянське літературознавство». Валентина Лисенко, як неформальна за стилем життя і комунікативна особистість, легко сходилася із людьми, серед них були і представники українського шістдесятництва — Михайлина Коцюбинська (з якою товаришувала довгі роки) та Віктор Іванисенко. А подружжя Ірини Жиленко та Володимира Дрозда стало для Валентини Василівни близькими друзями на все життя. Вона відмовлялася жити сірим радянським буденням, тож, незважаючи на непрості часи, зуміла згуртувати в редакції журналу талановитих і теплих людей, які створювали яскраві стіннівки з дружніми шаржами та віршованими історіями. Зі здобуттям Україною незалежності Валентина Лисенко опинилася у вихорі громадських і культурних подій, а в її помешканні часто зупинялися «діаспорники».

Валентина Василівна була висококваліфікованим редактором, у журналі «Слово і Час», в якому пропрацювала до 2015 р., вела рубрики «XX століття», «Частеперішній», «Написане лишається», «Погляд», «З пам'яті літ», «Про час і про себе», «Від великого до смішного». З великою повагою ставилася до авторів, завжди допомагала дослідникам-початківцям, раділа їхнім успіхам. Навколо неї гуртувалися люди, адже, добре обізнана в мистецтві та літературі, вона завжди ділилася із ними новинами та корисною інформацією. Займалася і перекладами — з російської на українську та навпаки, переклала також повість К. Маккалерс «Балада про сумну кав'ярню», писала вірші й оповідання.

Багато українських літературознавців з теплотою і вдячністю досі згадують Валентину Лисенко — за допомогу, дружнє слово, веселу вдачу і чуйність.

Редакція журналу «Слово і Час» висловлює глибоке співчуття рідним і близьким Валентини Василівни Лисенко.